

Nr. 1065. Godmorgen til alle.

Morgenmeditation søndag den 22. august 2021

Nøgleord: Udholdenhed er en sjælskraft, en sjælsbevidsthed.

Godmorgen i dag er det er ny dag, det er søndag den 22. august 2021, vi skal have morgenmeditation nr. 1065.

I dag skal det handle om udholdenhed. Udholdenhed er en sjælskraft, en sjælsbevidsthed. Det betyder, at når man nu går i gang med en eller anden ting, så er det vigtigt, at man gennemfører det, man har besluttet sig til. Det er ligesom, når man siger, man laver morgenmeditation, så laver man det den ene morgen efter den anden, år efter år. Det vil sige, der ligger et sjæleligt åndeligt budskab til folk, som de skal modtage, og det bliver man ved med at videregive. Det er en del af det at arbejde med udholdenhed. Det betyder, at man bliver ved der, hvor andre de går i stå. Det er en af sjælens egenskaber.

I dag skal vi meditere på, at vi er ved at udvikle udholdenhed, men man skal først bestemme sig til, hvad man gerne vil videregive af informationer, eller man siger, man vil arbejde hver eneste dag. Det kan godt være, man i mange år har to arbejdspladser, eller arbejder 16 timer i døgnet eller mere i en udholdenhedsproces for at gøre sig selv ren og gøre sig selv tjenlig til det åndelige arbejde.

Mestrene ser altid på det lys, man har i aurafeltet, den lyssubstans der er rundt omkring os, på lyset og kærligheden på det man udfører i dagligdagen, hvordan ser det ud, plus er det uselvisk tjeneste, eller er det tjeneste for egen vindings skyld? Man kigger lidt på det hele. Men det der er vigtigt for os, det er den uselviske kærlighed, der kan løfte og inspirere andre mennesker. Så lyssubstans kigges der på.

Jeg kan huske i gamle dage, før jeg begyndte at starte Healerskolen op, der havde jeg en del år tænkt på udvikling, hvordan og hvorledes man gør det. Noget af det første jeg fik øje på, det var den lysudstråling, der lå på alle mennesker, det lys der lå i deres aurafelt, deres lyslegemer begyndte jeg at kigge på. Det var meget smukt at se deres auriske lys, deres intuitionslys hvordan det så ud og begynde at arbejde med det, og jeg fandt ud af, at det lys folk udsendte i deres aurafelt, at nogle gange lå der smerter forbundet med det lys, der blev udsendt. Jeg fandt ud af, at jeg kunne begynde at arbejde med den komplementære farve til lysudstrålingen, den kunne jeg bevidsthedsmæssigt lægge ind i aurafeltet, der hvor jeg så en disharmoni i et menneskes bevidsthed, og det betød så, når jeg lagde den komplementære farve ind, at så kom der en helbredelsesproces, inde i det menneske jeg arbejdede med. Det vil sige, at smerten og lidelsen de havde, den blev erstattet med lys, kærlighed og tillid. Det var en dejlig iagttagelse at gå og lave.

Jeg kan huske, når jeg sommetider kiggede ud i gården, inden vi fik lagt fliser, så holdt der nogle biler derude. Så var der en dag, jeg tænkte, at det var da mærkeligt, at der holdt en blå bil derude, den havde jeg da aldrig set før, tænkte jeg. Det vil sige, jeg så med mit æteriske syn, det var en hvid bil, der havde blåligt lys i udstrålingen. Så var jeg henne og kigge på den, nå det var jo en hvid bil, men med det æteriske syn så var det en blå bil.

Nogen gange sagde vi oppe på Mors, ”jamen du skal med den blå bil,” nå men så skulle man jo indlægges. Men det var ikke det, jeg skulle, jeg skulle få indsigt i, hvordan lyssubstanser arbejder med hinanden, for ligesom at udvikle de evner der lå i healerkraften, lysudstrålingen, kærlighed og tillid. Det var spændende at se.

Jeg kan huske som noget af det allerførste i 90'erne, der så jeg altid blåt lys ved alting. Striberne på vejen de havde den egenskab, at de blev lyserøde de hvide stribes, og så alle omgivelserne var blåt lys, der var ikke det

almindelige fysiske lysudtryk. Jeg kunne endda gøre det, at jeg nogen gange så ind i betonbroerne, og der kunne jeg se, al det armeringsjern der lå derinde, og mange gange kunne jeg kigge på folks hænder og andre ting og se, ok der har ligget et brud der, du har haft brækket det der og det der. Jeg syntes, det var helt naturligt at gå og kigge på sådan noget, men de mennesker jeg sagde det til blev meget, meget forbavsede, ”kan du virkelig se bruddet, der har været i min hånd?” ”Men det er rigtigt, det har været der.” Det vil sige, at det æteriske syn gik ind, og var delvis et røntgensyn i mange år, og jeg spurgte, ”det der lys jeg ser, hvad er det for noget?” Så havde jeg en lærer engang, der hed Helen Gamborg, hun var så sød at sige til mig, ikke fordi det var specielt oplysende, hun sagde, ”Peter det finder du ud af, når tiden er kommet.” Hun gav ingen besked, bare ”det finder du ud af, når tiden er til det.”

Det tog jo en del år for mig at finde ud af, hvad det var for noget lys, jeg så og kunne arbejde med. Så det kunne være spændende for jer at se på, kan I se sådan noget lys? Det er ikke et mål i sig selv, det er et delmål at se det lys, der ligger omkring folk. Når man begynder at se på, hvilken udvikling de har, og hvad der er deres sjæls hensigt mm. Jeg syntes, det var spændende. Jeg kan huske, at inden jeg begyndte på Healerskolen, der var jeg også ude at lave håndlæsninger. Jeg lærte en masse oppe i Århus omkring håndlæsning, jeg syntes, det var interessant. Men jeg fandt ud af, at det var hurtigere at læse i aurafeltet, alt det man skulle bruge timer på for at se noget, der kunne jeg bare kaste et blik på deres auriske udstråling, så kunne man se alt det, der lå i hånden som håndlæsningsværktøjet var, men det var hurtigere, fordi man kunne både se fortid, nutid og fremtid, det var spændende. Nu siger jeg jo altid, at det er spændende, det er altid dejligt at se noget nyt, nye ting vi er ved at udvikle. Så vi skal tænke på, at livet er en stor udviklingsproces, hvor vi fornyer os hver eneste dag og glæder os over ny bevidsthedsudvikling. Jeg ved jo også man ser lysudtryk, jeg har set så mange ting, som var ufattelige, som efterhånden er blevet en, det naturlige ting for mig, og det var også en god ting for mig, da jeg skulle starte Healerskolen i Sønderjylland at kunne se ind i fremtiden og bruge fremtidens visioner til at undervise med, og jeg arbejder stadigvæk med det samme, det er spændende.

Men vi prøver lige i dag at meditere på den auriske udstråling ved mennesker eller ting rundt omkring. Alt har jo et lyslegeme. Vi begynder at meditere på at iagttage den auriske udstråling i jeres bevidsthed, eller i andres bevidsthed for at træne jeres sind i at se uden at se, det er først der, man ser. Når man holder op med at se fysisk, men æterisk, så kommer der nogle helt andre dimensioner frem, og der kommer en anden værens tilstand inde i os. Vi arbejder med at se uden at se fysisk, man ser æterisk. Det der er godt er, at se en lille smule over det man skal se på, så kan det, man ønsker at se begynde at træde frem.

Når vi går udviklingsvejen, så er det vigtigt, at man holder op med at sammenligne sig med andre. Giv accept til at vi er forskellige, uden at det påvirker vores selvværd, men det er også godt at vide, at alle mennesker ikke ved det samme, vi er forskellige, vi er differentierede. Vi prøver i dag. Jeg kan huske før hen i tiden, da folk læste Esoterisk Healing, det var svært for dem, så kunne jeg lade teksten op. Når jeg gav healing til teksten, så blev den letlæselig, let forståelig for de mennesker som skulle udvikle deres evner. Det vi gerne vil se uden at se for at se, det kan vi bygge op med healerkraften, læg healerkraften ind i området og så måske se healerkraftens lysudstråling.

Jeg kan huske, første gang jeg var ved Sai Baba, da jeg boede i nærheden af hans ashram. Vi boede i en forholdsvis pæn bygning, vi var oppe på taget mange gange. Så kunne jeg række armen op mod himmelen, fingrene mod himmelen, så kunne jeg se lysudstrålingen fra mine fingre, et blåligt lys der strømmede ud fra hænderne og fingrene. Det lys kunne jeg følge op mod stjernerne. Jeg lærte utrolig meget ved at se i det lys, og jeg begyndte at glæde mig over, at det lys skulle jeg videregive til skolen. Når jeg kommer til at erindre det, kan jeg se, at jeg ikke er færdig med at udvikle det, og jeg er heller ikke færdig med at videregive det. Det er 26 år siden, så vi må hellere lægge udholdenhed ind på det her.

Vi mediterer på lyset i vores aurafelt og lyset i andres aurafelt, lysudstråling, giv det accept. Når vi samtidig prøver at iagttage det indre lys og kan være meditativ ind mod bevidstheden, på kærlighedskilden i Guds hjerte, så vil vi også kunne begynde at se en udstråling fra kærlighedskilden i Guds hjerte. Det lys kan man bygge sammen med det lys, vi er ved at træne os i at se i menneskets udstråling. Det er abstraktionsarbejde, og det er sjælsarbejde. Prøv at lægge den væren ind i som I har i jeres kraftords energi og udstråling. Det er en værens tilstand inde i jer, prøv at se om I kan være tilstede her, når I skal meditere.

Morgenmeditationen i dag er ikke en af de nemme, det er en af de svære, men der ligger megen meget oplysningslys i morgenmeditationen. Tænk på det er en træning i at udvikle det æteriske syn.

Jeg ønsker jer en fortsat god søndag, masser af tillid og udholdenhed og kærlighed. Tak fordi I lyttede med. Mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland, godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk